

Jaromíre Nováku, souhlasím

Velmi mě upoutal příspěvek Jaromíra Nováka v minulých VN pod názvem „Má slušný a pracovitý člověk vůbec šanci?“ a na rozdíl od paní Špačkové je mi úplně jedno, jestli pan Novák existuje anebo ne. Ale jakoby mi promluvil z duše. Odpověď je jednoduchá. Nemá. Vůbec se nechci ani slovem zastávat bývalé starostky, mám s ní své zkušenosti a jako příklad snad uvedu jen dvě. Jedna z nich je, že po celá její dvě volební období jsem čekal na odpověď na otázku, kterou jsem položil na jednání zastupitelstva ve věci černé skládky kontaminovaného materiálu. Odpověď nemám dodnes, přestože Kocurová i ve Votických novinách tvrdila, že odpovědi na dotazy zastupitelstvu se vyřizují do 90ti dnů. Druhá zkušenost je spojena s votickou knihovnou, kde zuby nehty prosazovala realizaci vadného projektu na rekonstrukci, podle kterého by se vozičkáři nedostali ani do výtahu. Teprve až na základě mého razantního postupu se mi podařilo ji k tomu donutit, což ovšem mé postavení v úřadu ovlivnilo velmi významně. Ale bylo mi to opravdu, ale opravdu jedno, protože invalidé jsou v zorném poli mého zájmu na jednom z předních míst. Invalidou se může každý stát ze dne na den. Jen Kocurová asi ne. Takovým „kocurovým“ vždycky říkám „Myslete na to, že invalidé jsou mezi námi a jednou můžeme být my mezi nimi.“

Na druhou stranu je potřeba vzít v úvahu, že v řadě věcí a řekl bych, že v drtivé většině, to není starosta, ať už kterýkoliv, kdo sice věc za město zaštití (no, jde o to jak), ale výkon konkrétních věcí je zajišťován městským úřadem, resp. jeho zaměstnanci. A tady je základ všeho. Stačí se podívat, jak je úřad veden. Tajemnice v podstatě nedělá vůbec nic pro to, aby se věci ubíraly pro občana správným směrem. Jako příklad můžu uvést např. jedenáctiletou kauzu, kdy městský úřad, odbor výstavby a ÚP, ponechává bez povšimnutí nepovolenou stavbu jedné občanky, kterou vybudovala v roce 2006 bez ohlášení a která nebyla nikdy zákonným způsobem zlegalizována. Do dnešních dnů se o této záležitosti „jedná“, vedení stavebního úřadu je zcela nečinné a je-li, tak nesmyslně a tajemnice jen krčí rameny, že nemůže s panem vedoucím nic dělat. Není to ze strany tajemnice nemravnost? Výsledek je pak takový, že slušná a pracovitá majitelka vedlejší nemovitosti nemá šanci kvůli stavbě sousedů, která je nalepena až na její fasádu a kvůli způsobu vedení úřadu, svůj barák udržovat, resp. splnit svou povinnost danou stavebním zákonem. Vedle nemožnosti splnit svou zákonnou povinnost nemůže vlastně ani uplatnit své ústavní právo se o svůj majetek starat.

Co tím chci říct? Jen to, že kdyby se starosta rozkrájel, tak to, čím je obklopen, nemůže vést k ničemu pozitivnímu. Starosta by měl vzít v úvahu to, že nespokojenost občanů s výkonem městského úřadu může velmi významným způsobem ovlivnit náladu voličů v příštích komunálních volbách. Volič nerozlišuje, za co může starosta a za co vedení úřadu anebo úředníci. Pro některé je to všechno pořád ještě Národní výbor. V samém důsledku to pak znamená, že jedna neschopná „pracovní“ síla může ovlivnit politickou náladu ve městě a tím vlastně i směr, kterým se budou dějiny Votic ubírat. Teorie zajímavá, leč pravdivá. A k té pokutě – přece ty kolonky v dotačních papírech musely vyplnit nějaké konkrétní ruče. Tak proč na ty ruče nenacvaknout klepeta a je vystaráno. Možná právě paní Brehovská by mohla o takových rukách vědět.

Bližší informace o kauzách zdejšího úřadu se brzy objeví na mých stránkách www.stavebni-pravo.cz.

Nakonec něco pro redakční radu VN. Díky za to, jak se o Votické noviny staráte a jak je děláte. A že někdo bude věčně remcat? No, aby ne! Remcalové byli, jsou a budou a pokaždé, když se něco někde přihodí, tak se vždycky najde někdo, kdo prohlásí „Vždyť jsem to říkal“. Také platí, že „Po válce je každý generál“ a zejména to, že „Komu není shůry dáno, v apatice nekoupí.“ Přeji trpělivost a dobrou náladu.

Miroslav Frayer, info@stavebni-pravo.cz